

præsident i Udvalget, vil vi forbeholde os at tiltræde disse Ændringer, hvis Lovforslaget skulde komme tilbage til dette Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 68 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 306 af 1. December 1915 jfr. Lov Nr. 106 af 23. April 1915 om Betalingshenstand med Pantegæld.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1306).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Tekst (se Tillæg A. Sp. 3535) samt dets *Overgang til tredje Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Retsbetjentembeder.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3393).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

S. Sørensen: Dette Lovforslag er en Følge af Loven af 26. Marts 1870 og særlig af dens § 8, der omhandler Lønningsforhold for Embeds- og Bestillingsmænd. Der er i Lovforslaget, saa vidt jeg kan se, fulgt de samme Regler som hidtil ved Fastsættelsen af de Summer, der foreslaas som Kontorholdsvederlag til Embedsmændene. Dog er der paa et enkelt Omraade gjort en Forandring. Der har efterhaanden dannet sig den Praksis, at Fuldmæg-

tigene lønnes med 1,000 Kr. og Skriverne med 800 Kr. aarlig. Efter som Tiden er gaaet, er det blevet vanskeligere og vanskeligere for vedkommende Embedsmænd at skaffe sig brugbare Folk til disse Bestillinger, idet saadanne i Regelen kan faa bedre Løn i Banker og paa lignende Steder. Nu foreslaas der i Lovforslaget for Eftertiden at forhøje de 1,000 Kr. for Fuldmægtigene til 1,200 Kr. og de 800 Kr. for Skriverne til 1,000 Kr. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale, at man ser velvilligt paa dette. Vi indrømmer, at efter den Udvikling, der er foregaaet, er det rimeligt, at disse Mænd faar de 200 Kr.s Forhøjelse.

Lovforslaget omfatter i Aar 57 Embeder. Det er en meget rig Høst, og naar Hensyn tages til det, jeg her har nævnt, kan man vist regne med, at de 400 Kr.s Forhøjelse vil finde Sted ved samlige 57 Embeder. Kørselspengene er satte op med 50 Øre pr. Mil, hvilket vistnok staar godt i Forhold til det, der maa betaales derfor; men det indskærpes samtidig de vedkommende, at de saa vidt muligt skal bruge de Jernbaner, der fører ud i Jurisdiktionen. Nogen Merudgift vil det selvfølgelig give. Hvis man f. Eks. regner med 700 Kr. pr. Embede, vil man omtrent ramme det rigtigt, og det vil da blive henimod 40,000 Kr. aarlig. Men det er ogsaa sjældent, at der falder saa mange Embeder paa et Aar. Det er det højeste Antal, jeg har haft med at gøre i min Praksis med Hensyn til Kontorvederlagsforslagene, hvilken ikke er saa lille. Jeg anbefaler, som sagt, Lovforslaget til videre og velvillig Behandling. Paa mit Partis Vegne skal jeg dog bemærke, at naar man nu for Skriverne forhøjer de 800 Kr.s Lønning til 1,000 Kr., gaar man ogsaa ud fra, at Skriverne er Folk, som har deres væsentligste Gerning ved det Kontor, hvorved de er ansatte, og at det f. Eks. ikke drejer sig om Damer, der kan gaa derhen et Par Timers Tid om Dagen, eller Pensionister, der blot har at foretage nogen Afskrivning, at det altsaa virkelig er Mennesker, der staar til Disposition for vedkommende Embedsmænd. Dersom Ministeriet opfatter Sagen saaledes, skal jeg anbefale, at man følger Lovforslaget i saa Henseende og i det hele ser med Velvillie paa det. Jeg mener, at det for Rigsdagens egen Skyld dog vil være rigtigst, at man beder Ministeriet om at faa de mange Bilag, som indkommer hvert Aar fra de vedkommende Embeder, til Gennemsyn i det Udvalg, som jeg senere skal tillade mig at foreslaa.